

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาผลการรักษาด้วยเทคนิค Prolonged passive stretching มีผลต่อการเพิ่มพิสัยของข้อเท้าในเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี หน่วยบริการหนองหาน 1 ปีการศึกษา 2566 เพศหญิง อายุ 3 ปี จำนวน 1 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง รูปแบบการวิจัยเชิงกรณีศึกษา (Case Study Research Method) และการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบบันทึกพิสัยการเคลื่อนไหวของข้อเท้า 2) universal goniometer ดำเนินการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทดสอบพิสัยการเคลื่อนไหวของข้อเท้าก่อนการรักษาด้วยเทคนิค Prolonged passive stretching นำแบบบันทึกพิสัยของข้อเท้ามาวิเคราะห์ผลการตรวจร่างกาย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนที่มีการจำกัดการเคลื่อนไหวของข้อเท้า และทำการบันทึกพิสัยการเคลื่อนไหวของข้อเท้าก่อนและหลังทำการรักษาด้วยเทคนิค Prolonged passive stretching วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

การรักษาด้วยเทคนิค Prolonged passive stretching มีผลต่อการเพิ่มพิสัยของข้อเท้าในเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ในกลุ่มเป้าหมายที่มีการหดรั้งของเอ็นร้อยหวาย และมีจำกัดการเคลื่อนไหวของข้อเท้า ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 คน โดยทำการฝึกด้วย เทคนิค Prolonged passive stretching เป็นระยะเลา 3 เดือน ผลการศึกษาพบว่า การฝึกด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อทั้งสองโปรแกรมมีพิสัยการเคลื่อนไหวของข้อเท้าทั้งสองข้าง เพิ่มขึ้นในทุกทิศทางในแต่ละเดือนที่ทำการฝึก โดยเทคนิค Prolonged passive stretching สามารถเพิ่มพิสัยการเคลื่อนไหวของข้อเท้าได้ โดยพบว่าพิสัยการเคลื่อนไหวของข้อเท้าข้างซ้าย (Lt. Ankle joint) ที่รักษาด้วยด้วยเทคนิค Prolonged passive stretching ในท่ากระดูกข้อเท้าขึ้น (Dorsiflexion) เพิ่มขึ้น 6 องศา, ท่าข้อเท้าลง (Plantar flexion) เพิ่มขึ้น 11 องศา, ท่าหมุนข้อเท้าออกด้านนอก (Eversion) เพิ่มขึ้น 3 องศา, และท่าหมุนข้อเท้าเข้าด้านใน (Inversion) เพิ่มขึ้น 5 องศา และพิสัยการเคลื่อนไหวของข้อเท้าข้างขวา (Rt. Ankle joint) ในท่ากระดูกข้อเท้าขึ้น (Dorsiflexion) ต่างกัน 6 องศา, ท่าข้อเท้าลง (Plantar flexion) ต่างกัน 10 องศา, ท่าหมุนข้อเท้าออกด้านนอก (Eversion) ต่างกัน 3 องศา, และท่าหมุนข้อเท้าเข้าด้านใน (Inversion) ต่างกัน 8 องศา